

เอกสารวิชาการส่วนบุคคล
(Individual Study)

หัวข้อ : “หลักนิติธรรม”

เรื่อง : การเปลี่ยนองค์ความคิดของกลุ่มคนสูงสุดคดีปราสาทพระวิหาร

จัดทำโดย
นายประسنศ์ เลิศรัตนวิสุทธิ์
รหัส 570220

เอกสารวิชาการนี้เป็นส่วนหนึ่งของการอบรม
หลักสูตร “หลักนิติธรรมเพื่อประชาชนไทย” รุ่นที่ 2
วิทยาลัยรัฐธรรมนูญ
สถาบันรัฐธรรมนูญศึกษา
สำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ

ลิขสิทธิ์ของสำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ

การเปลี่ยนองค์คณศalaปกครองสูงสุดคดีปราสาทพระวิหาร*

โดย ประسنค์ เลิศรัตนวิสุทธิ์

ความเป็นมา

“คณะผู้พิทักษ์ความเป็นธรรมในศาลปกครอง”ได้ทำหนังสือลงวันที่ 27 กรกฎาคม 2553 ร้องเรียนต่อประธานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ(ป.ป.ช.)กล่าวหา นายอักษราทร จุพารัตน ประธานศาลปกครองสูงสุด(ในขณะนั้น) และนายจรัญ หัตถกรรม ตุลาการหัวหน้าคณะในศาลปกครองสูงสุด(ในขณะนั้น)ฝ่าฝืนบทบัญญัติและเจตนากรณ์ของกฎหมาย (พ.ร.บ.จัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. 2542 มาตรา 56) กรณีการจ่ายสำนวน (เปลี่ยนองค์คณะ) ในการพิจารณาคดีปราสาทพระวิหารของศาลปกครองสูงสุดจากองค์คณะ 2 เป็นองค์คณะที่ 1

กรณีการร้องเรียนดังกล่าวสืบเนื่องจากกลุ่มพันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตยนำโดยนายสุวัตร อภัยวัสดิ์ ยื่นฟ้อง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ-ผู้ถูกฟ้องที่ 1 และคณะรัฐมนตรี (นายสมัคร สุนทรเวช)-ผู้ถูกฟ้องที่ 2 ต่อศาลปกครองกลาง (คดีหมายเลขคดีที่ 984/2551) เพื่อให้เพิกถอน มติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 17 มิถุนายน 2551 ที่เห็นชอบแต่งการณ์ร่วมรัฐบาลไทยและรัฐบาลกัมพูชาในการสนับสนุนการขึ้นทะเบียนปราสาทพระวิหารเป็นมรดกโลก ซึ่งศาลปกครองกลางมีคำสั่งกำหนดมาตรการชั่วคราวห้ามมิให้ดำเนินการใดๆที่เป็นการอ้างหรือใช้ประโยชน์หรือดำเนินการใดๆตามมติคณะรัฐมนตรีดังกล่าว จนกว่าจะมีคำสั่งเป็นอย่างยืน

ผู้ถูกฟ้องทั้งสอง ได้อุทธรณ์คำสั่งของศาลปกครองกลางต่อศาลปกครองสูงสุดที่มีคำสั่งกำหนดมาตรการชั่วคราว

ต่อมา เมื่อวันที่ 31 กรกฎาคม 2551 นายอักษราทร จุพารัตน ประธานศาลปกครองสูงสุด สั่งให้จ่ายสำนวนให้แก่องค์คณศalaปกครองสูงสุดคณะที่ 2 มีนายจรัญ หัตถกรรม เป็นหัวหน้าคณะ องค์คณะประกอบด้วย นายชาญชัย แสงวงศ์กิริ, นายเกษม คุมสัตย์ธรรม, นายวราภรณ ศิริยุทธวัฒนา และนายธงชัย ลำดับวงศ์ โดย นายจรัญ หัตถกรรม รับเป็นเจ้าของสำนวนเมื่อวันที่ 1 สิงหาคม 2551

อย่างไรก็ตาม ในวันที่ 13 สิงหาคม 2551 นายจรัญ หัตถกรรมได้ทำบันทึกส่งคืนสำนวน (สลับสำนวน) ต่อนายอักษราทร จุพารัตน โดยอ้างว่า มีคดีค้างพิจารณาเป็นจำนวนมาก อาจทำให้การพิจารณาล่าช้า ซึ่งเป็นไปตาม พ.ร.บ.จัดตั้งศาลปกครอง มาตรา 56 วรรคสาม (3)

จากนั้น นายอักษราทร จุพารัตน สั่งให้จ่ายสำนวนให้แก่องค์คณะที่ 1 (มีตุลาการ 7 คน ประกอบด้วย ประธานศาลปกครองสูงสุด เป็นหัวหน้าคณะ รองประธานศาลปกครองสูงสุด 2 คน และตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครอง 4 คน) โดยมี นายพีระพล เชawanศิริ เป็นตุลาการเจ้าของสำนวน

ตุลาการศาลปกครองสูงสุดองค์คณะที่ 1 มีคำสั่งเมื่อวันที่ 8 กันยายน 2551 (คำสั่งที่ 547/2551) ยื่นตามศาลปกครองขึ้นต้น

อย่างไรก็ตาม ก่อนที่ศาลปกครองสูงสุดจะมีคำสั่งดังกล่าวไม่มีบุคลากรทราบว่า มีการเปลี่ยนองค์คณะตุลาการในการพิจารณาคดี จนกระทั่งนำไปสู่การร้องเรียนต่อประธานคณะกรรมการป.ป.ช.และคณะกรรมการ ป.ป.ช.มีมติเมื่อวันที่ 23 พฤศจิกายน 2553 รับเรื่องดังกล่าวไว้ไต่สวน

การไต่สวนคดีของคณะกรรมการ ป.ป.ช.

ในช่วงแรกนั้น คณะกรรมการ ป.ป.ช. แต่งตั้งนายวิชัย วิวิตเสวี กรรมการ ป.ป.ช. เป็นผู้รับผิดชอบสำนวน โดยมีได้ในแต่ตั้งอนุกรรมการขึ้นมาไต่สวน แต่จนบัดนี้เวลาล่วงเลยนานกว่า 3 ปีแล้ว ยังไม่มีการสรุปสำนวนคดีดังกล่าว แม้มีการรวบรวมพยานหลักฐานและสอบปากคำตุลาการศาลปกครองสูงสุดอย่างน้อย 5 คนในองค์คณะที่ 2 ไปแล้วตั้งแต่ต้นปี 2556

เหตุผลที่การไต่สวนคดีของคณะกรรมการ ป.ป.ช.เป็นไปอย่างล่าช้า เพราะ

หนึ่ง ในช่วงแรกนายหัสสุติ วิธิตวิริยกุล ประธานศาลปกครองสูงสุด (ดำรงตำแหน่งแทนนายอักษราทร จุพารัตนซึ่งเกษียณอายุเมื่อ 30 กันยายน 2553) ไม่ยอมให้คณะกรรมการ ป.ป.ช.ตรวจสอบโดยอ้างว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช.ไม่มีอำนาจแทรกแซงการทำงานของตุลาการ

ดังนั้น เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีกำหนดสือสอบถามข้อมูลข้อเท็จจริงจากสำนักงานศาลปกครอง (หนังสือที่ ปช. 0014/0375 วันที่ 20 มกราคม 2554 ลงนามโดย นายวิชัย วิวิตเสวี) นอกจากนายหัสสุติจะไม่ยอมให้สำนักงานศาลปกครองส่งข้อมูลข้อเท็จจริงให้แล้ว ยังนำเรื่องเข้าพิจารณาในคณะกรรมการตุลาการศาลปกครอง(ก.ศป.)หลายครั้งและมีมติให้แต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นมาสอบสวนข้อเท็จจริง มีนายวิชัย ชื่นชมพูนุท รองประธานศาลปกครองสูงสุดเป็นประธาน (ระเบียบวาระการประชุม ก.ศป.ครั้งที่ 131-4/2554 วันที่ 20 เมษายน 2554) ซึ่งใช้เวลาหลายเดือนกว่าจะมีการทำหนังสือชี้แจงต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช.

โดยยืนยันว่า การสละสำนวนของนายจรัญ หัตถกรรมและการจ่ายสำนวนของนายอักขราทร ไปโดยชอบตาม พ.ร.บ.จัดตั้งศาลปกครองฯ เพราะหลังจากที่นายจรัญ รับเป็นเจ้าของสำนวนแล้ว ยังไม่มีการประชุมปรึกษาหารือในองค์คณะที่ 2 ก่อนการสละสำนวน

สอง หลังจากได้รับคำชี้แจงจากสำนักงานศาลปกครองแล้ว คณะกรรมการป.ป.ช.มีมติเมื่อวันที่ 2 สิงหาคม 2554 ให้สอบปากคำตุลาการศาลปกครองสูงสุดทั้ง 5 คน เนื่องจากคำร้องเรียนระบุว่า องค์คณะที่ 2 มีการพิจารณาคดีดังกล่าวไปแล้ว และมีมติเสียงข้างมากให้ยกคำสั่งที่กำหนดมาตรการชั่วคราวของศาลปกครองขั้นต้น ก่อนจะมีการสละสำนวน

เสียงข้างมาก 3 เสียง ประกอบด้วย นายชาญชัย แสงศักดิ์, นายราธ ศิริยุทธวัฒนา และนายธงชัย ลำดับวงศ์ ส่วนเสียงข้างน้อยประกอบด้วย นายจรัญ หัตถกรรม และเกษม คอมสัตย์ธรรม,

แต่ปรากฏว่า กรรมการ ป.ป.ช.บางคนไม่ยอมทำตามมติ ไม่ส่งหนังสือเรียกพยานมาสอบปากคำนานกว่า 1 ปี เพื่อเริ่มดำเนินการเมื่อต้นปี 2556 หลังจากสอบปากคำพยานเสร็จสิ้นแล้ว คณะกรรมการ ป.ป.ช.เห็นว่า ข้อกล่าวหานายอักขราทร จุฬารัตน และนายจรัญ หัตถกรรม มีมูลเพียงพอ จึงมีมติเมื่อ 28 พฤษภาคม 2556 ให้แต่งตั้งอนุกรรมการขึ้นมาได้ ส่วนคดีดังกล่าวโดยให้นายให้นายวิชัย วิวิตเสวี เป็นเจ้าของสำนวนตามเดิม ทั้งๆ ที่ช่วงที่นายวิชัย เป็นเจ้าของสำนวน(ก่อนตั้งอนุกรรมการไต่สวน) การดำเนินการเป็นไปอย่างล่าช้า และนายวิชัยเคยเสนอให้คณะกรรมการ ป.ป.ช.ยุติเรื่อง แต่คณะกรรมการ ป.ป.ช.ไม่เห็นด้วย มีมติให้ดำเนินการไต่สวนต่อ

สาม หลังจากที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติแต่งตั้งอนุกรรมการไต่สวนแล้ว ต่อมายวิชัย วิวิตเสวีได้เสนอให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทบทวนมติให้แต่งตั้งอนุกรรมการไต่สวนนายจรัญ เพียงคนเดียวโดยอ้างว่า พยานหลักฐานยังไม่พำพดพิงถึงนายอักขราทร ทั้งๆ ที่นายอักขราทร เป็นผู้สั่งเปลี่ยนองค์คณะในการพิจารณาเป็นคณะที่ 1 ที่มีตนเองเป็นประธานโดยอ้าง การสละสำนวนของนายจรัญ

อย่างไรก็ตามนับแต่การตั้งอนุกรรมการขึ้นมาไต่สวน(มีการรวบรวมพยานหลักฐานมาและสอบปากคำพยานจนครบถ้วนมากก่อนหน้านี้แล้ว)ล่วงพื้นนานกว่า 9 เดือน (นับถึงมีนาคม 2557) กลับไม่มีความคืบหน้าใดๆ ท่ามกลางเสียงวิพากษ์วิจารณ์ในหมู่ตุลาการศาลปกครอง ถึงสายสัมพันธ์อันแน่นของผู้ถูกกล่าวหาและกรรมการ ป.ป.ช. บางคนในเวดวงตุลาการ

บันทึกตุลาการ-ร่างคำสั่งศาลปกครองฯ หลักฐานสำคัญ

ประเด็นที่ต้องพิจารณา คือ การสละอำนาจของนายจรัญ หัตถกรรม และการสั่งจ่ายอำนาจใหม่ของ นายอักษราทร จุฬารัตน เป็นไปตาม พ.ร.บ.จัดตั้งศาลปกครองและเป็นการแหกแหนงการพิจารณาคดีของตุลาการหรือไม่

จากเอกสารการร้องเรียนและเอกสารหลักฐานซึ่งประกอบการร้องเรียน รวมถึงหนังสือของ ป.ป.ช.ที่สอบถามข้อเท็จจริงจากศาลปกครอง บันทึกการประชุมของ ก.ศป. พบข้อเท็จจริง ดังนี้

1. หลังจากที่นายอักษราทรสั่งจ่ายอำนาจคดีปราสาทพระวิหารครั้งแรกเมื่อวันที่ 31 กรกฎาคม 2551 ให้แก่องค์คณะที่ 2 มี นายจรัญ หัตถกรรม เป็นหัวหน้าคณะ นายจรัญได้มอบหมายให้ นายชาญชัย แสงวงศ์ ตุลการศาลปกครองสูงสุด พิจารณาความเห็นเกี่ยวกับคดี ปราสาทพระวิหารประกอบการพิจารณาขององค์คณะที่ 2 (คำร้องที่ 530/2551) ซึ่งนายชาญชัยได้ทำบันทึกความเห็นลงวันที่ 7 สิงหาคม 2551 ถึงนายจรัญ โดยนายชาญชัยเห็นว่า “สมควรสั่งกลับคำสั่งของศาลปกครองชั้นต้น (ที่มีคำสั่งกำหนดมาตรการคุ้มครองชั่วคราว) และมีคำสั่งยกคำร้องของผู้ฟ้องคดี”

ทั้งนี้ นายจรัญ หัตถกรรมได้เขียนบันทึกต่อท้ายว่า “ขอหารือองค์คณะและขอฟังความเห็น ตุลาการในองค์คณะก่อน” (ตามเอกสารแนบ)

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ
ที่
เรื่อง

โทร. ๑๐๐๙๖
วันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๕๑

เรียน คุลาการหัวหน้าคณะศาลาปักครองสูงสุด องค์คณะที่ ๒

ตามที่ท่านได้กรุณายื่นหนังสือพิจารณาให้ความเห็นเกี่ยวกับ
ค่าร้องที่ ๕๓๐/๒๕๕๑ (คดีปริสาทพระวิหาร) นั้น ผู้มีอำนาจพิจารณาแล้ว ขอเสนอข้อสังเกต
และความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาขององค์คณะที่ ๒ ดังปรากฏด้านบน

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและพิจารณา

นายชัยชาญชัย แสงศักดิ์
 คุลาการศาลาปักครองสูงสุด องค์คณะที่ ๒
 ๗-๘-๕๑

2. จากบันทึกดังกล่าว แสดงว่า นายจรัญ ได้มอบหมายให้นายชาญชัยทำความเห็นตั้งแต่ก่อน
วันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๕๑ ถ้านายจรัญ มีสำนวนค้างการพิจารณามากจริง จนต้องสะสมสำนวน
ตั้งแต่ต้น ก็ไม่ควรสั่งให้นายชาญชัยทำความเห็นประกอบการพิจารณาคดี และยังเขียนบันทึก
ต่อท้ายว่า “ขอหารือองค์คณะและรอฟังความเห็นองค์คณะก่อน”
3. มีเอกสาร (ร่าง) “คำสั่งศาลาปักครองสูงสุด” ในคดีดังกล่าวจำนวน 23 หน้า ที่ระบุให้มีคำสั่ง
ยืนตามศาลชั้นต้น แต่ปรากฏว่า มีเพียงนายจรัญ หัตถกรรม ลงนามเพียงคนเดียว ไม่มีตุลา
การอีก 4 รายลงนาม (เอกสารแนบ)

๒๓

กับประเทศไทย กัมพูชา อันมีผลกระทบต่อความมั่นคงทางสังคมอย่างกว้างขวาง แฉลงการณ์ร่วม
ที่จะเป็นหนึ่งสืบทอดกันที่อาจมีบทเปลี่ยนแปลงอาณาเขตของประเทศไทย เมื่อแฉลงการณ์ร่วม^๑
ยังคงเป็นผลลูกพันธุ์โดยยังมิได้ถูกยกเลิกหรือเปลี่ยนแปลงเป็นอย่างอื่น หากผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสอง
ค้านการได้ๆ ที่เป็นการอ้างหรือใช้ประโยชน์จากมิติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เมื่อวันที่
๑๘ มิถุนายน ๒๕๕๑ ที่เห็นชอบกับแฉลงการณ์ร่วมไทย – กัมพูชา ก็จะมีผลเสียหาย
และมีผลกระทบต่อประเทศชาติโดยรวมได้ จึงมีเหตุเพียงพอที่ศาลจะกำหนดมาตรการหรือ
วิธีการคุ้มครองเพื่อบรเทาทุกข์ช่วยรักษาความมั่นคงของประเทศและประชาชนโดยรวม
การที่ผู้ถูกฟ้องคดีอ้างว่า เหตุที่จะกำหนดมาตรการหรือวิธีการคุ้มครองเพื่อบรเทาทุกข์ช่วยรักษา^๒
ก่อนการพิพากษาหมดไปแล้วนั้น มิอาจรับฟังได้ คำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการคุ้มครอง
เพื่อบรเทาทุกข์ช่วยรักษาภัยการพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นชอบแล้ว

จึงมีคำสั่งยืนตามคำสั่งของศาลปกครองชั้นต้น

นายจรัญ หัดกรรม
ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการเจ้าของสำนวน

นายธงชัย ลำดับวงศ์
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายเกษม คอมสัตย์ธรรม
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายชาญชัย แสงศักดิ์
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายราวนุช ศิริยุทธ์วัฒนา
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

ตามคำร้องเรียนระบุว่า เป็นคำสั่งที่นายจรัญ ร่างขึ้น ถ้าเป็นข้อเท็จจริงแสดงว่า การที่
นายจรัญอ้างว่า ஸະສັນວຸດຕິດັ່ງກ່າວພະມີຄືດີ້ກໍາພິຈານາເປັນຈຳນວນมาก ຈົນຕ້ອງສະ
ສັນວຸດ ພຶກໄມ່ເຂົ້າ

4. นายชาญชัย แสงศักดิ์ ทำบันทึกด้วยลายมือลงวันที่ 18 สิงหาคม 2551 ถึง นายจรัญ
ระบุว่า “ตามที่องค์คณะที่ 2 ได้พิจารณาคดีปราสาทพระวิหารแล้ว มีมติให้ผู้มีอำนาจลงนามลงในคำสั่ง^๓
ตามความเห็นที่ได้เสนอแนะ บันทึกไว้ดำเนินการเสร็จแล้ว และได้นำเสนอให้ฝ่ายข้างมากอีก

2 ท่านได้พิจารณาแล้วโดยได้มีการลงนามแล้ว ดังปรากฏตามแบบ จึงเรียนมาเพื่อโปรด
พิจารณาดำเนินการต่อไป หากเห็นสมควร”

ปรากฏว่า นายจรัญ เขียนบันทึกต่อท้ายว่า “คดีนี้ผมในฐานะตุลาการเจ้าของสำนวนได้ขอ
สละสำนวนต่อท่านประธานและเสนอสำนวนไปแล้ว ตามมาตรา 56 วรรคสาม(3)แห่ง^พ
พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ.2542 และตุลาการในองค์
คณะทั้งสามท่านได้ลงนามในคำสั่งแล้ว ผมไม่อาจพิจารณาดำเนินการต่อไปได้”
(เอกสารแนบ)

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ.....

ที่..... วันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๖๑

เรื่อง.....

เช่น ตามกฤษฎีกาฯ ลงประกาศในราชกิจจานุเบกษา ๔๗ ฉบับที่ ๒๙
ตามที่ออกโดยที่ ๒ ได้แจ้งไว้แล้ว ดังนี้ ตามที่ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ
ให้ตราพระราชบัญญัติไว้ในพระบรมราชโองการ ๑๘๗
ก็จะเป็นผลิตภัณฑ์ที่ดีและมีคุณภาพมาก

ดังนี้ ผู้ใดได้รับเงินเดือนแล้ว และได้ใช้สิ่งของดังนี้
ห้ามนำสัก ๒ หน่วยไปต่อตัว ๑ ล้อ ไม่ได้รักษาความสะอาด

ด้วยความดีด้วย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัตินี้

ดังนี้

จ. พ. ๑๖๖๙

จ. พ. ๑๖๖๙

จ. พ. ๑๖๖๙

๑๘๖๙

เอกสาร

ใน”คำสั่งศาลปกครองสูงสุด”ที่นายชาญชัย ยกร่างแบบมากับบันทึกนั้นระบุในตอนท้ายว่า “จึงมีคำสั่งให้ยกคำสั่งของศาลปกครองชั้นต้นและส่งสำเนาคืนไปยังศาลปกครองชั้นต้นเพื่อดำเนินกระบวนการพิจารณาเสียใหม่ให้ถูกต้องต่อไป” ลงชื่อโดยตุลการฝ่ายข้างมาก 3 คน ประกอบด้วย นายชาญชัย นายธงชัยลำดับวงศ์ และนายรา枢 ศิริยุทธวัฒนา

ส่วนเสียงข้างน้อยที่ไม่ลงนาม คือ นายจรัญ หัดกรรมและนายเกษม คอมสัตติธรรม
(เอกสารแนบ)

๓๖

“ได้หนอดสิ้นไปแล้ว กล่าวคือ ... ๒.๔.๒ ในการประชุมคณะกรรมการarakโลก สมัยที่ ๓๒ ที่เมืองควีเบก ประเทศแคนาดา ระหว่างวันที่ ๒ – ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๗ ซึ่งเพิ่งเสร็จสิ้นไปแล้ว คณะกรรมการarakโลกได้พิจารณาข้อทบทวนเป็นรายวิชาการเป็นรายวิชาการเป็นรายวิชาการ โดยได้รับรองไว้ในข้อมูลอย่างชัดแจ้งว่ามิให้นำแต่งการณ์รวมมาใช้ในการพิจารณา ...” ซึ่งศาลปกครองสูงสุดเห็นว่าเป็นเหตุผลที่ควรบังได้

ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ศาลปกครองสูงสุดจึงเห็นว่า การมีคำสั่งดังกล่าว ของศาลปกครองชั้นต้นเป็นการดำเนินกระบวนการพิจารณาที่ผิดระเบียบ ซึ่งต้องเพิกถอน กระบวนการพิจารณาดังกล่าวตามข้อ ๙ วรรคหนึ่งแห่งระเบียบของที่ประชุมใหญ่ดุลการ ในศาลปกครองสูงสุด ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๓ และมีคำสั่งตามข้อ ๑๑๒ แห่งระเบียบดังกล่าวสั่งยกคำสั่งของศาลปกครองชั้นต้นและส่งสำเนาคืนไปยัง ศาลปกครองชั้นต้นเพื่อให้ดำเนินกระบวนการพิจารณาเสียใหม่ให้ถูกต้องต่อไป ทั้งนี้ ดังเช่นที่ ศาลปกครองสูงสุดได้เคยวางแผนไว้แล้วในคำสั่งที่ ๖๗๓/๒๕๕๘ และคำสั่งที่ ๖๑๙/๒๕๕๘

จึงมีคำสั่งยกคำสั่งของศาลปกครองชั้นต้นและส่งสำเนาคืนไปยัง ศาลปกครองชั้นต้นเพื่อให้ดำเนินกระบวนการพิจารณาเสียใหม่ให้ถูกต้องต่อไป

นายจรัญ หัดกรรม
คุ้มครองเจ้าของสำนักงาน

นายธงชัย ลำดับวงศ์
คุ้มครองศาลปกครองสูงสุด

นายเกษม คอมสัตติธรรม
คุ้มครองศาลปกครองสูงสุด

นายชาญชัย แสงศักดิ์
คุ้มครองศาลปกครองสูงสุด

นายรา枢 ศิริยุทธวัฒนา
คุ้มครองศาลปกครองสูงสุด

5. จากบันทึกดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า องค์คณะที่ 2 มีการพิจารณาดังกล่าว จนทราบผลการพิจารณาแล้ว เพียงแต่รอการร่างคำสั่งศาลปกครองสูงสุด เพื่อลงนามเท่านั้น

แต่ปรากฏว่า นายจรัญ ชิงສล слำสำวนเสียก่อน เพื่อทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงองค์คณะในการพิจารณาคดีจากคณะที่ 2 เป็นองค์คณะที่ 1 ซึ่งมีนายอักษราทร จุฬารัตน ในฐานะประธานศาลปกครองสูงสุดเป็นผู้จ่ายสำวนให้คณะที่มีตนเองเป็นหัวหน้าคณะ

การเปลี่ยนแปลงองค์คณะในการพิจารณาคดีดังกล่าวทำให้ผลการพิจารณาคดีเปลี่ยนแปลงส่งผลกระทบต่อคู่กรณีอย่างร้ายแรง

6. จากบันทึกของนายชาญชัย แสงศักดิ์และนายจรัญ หัตถกรรม เองซึ่งให้เห็นว่า การสลับสำวนของนายจรัญไม่เคยมีการหารือกับองค์คณะ เลย เพราะนายชาญชัยเองก็เพิ่งทราบหลังจากยกร่างคำสั่งศาลปกครองสูงสุดเสร็จสิ้นพร้อมบันทึกลงวันที่ 17 สิงหาคม 2551 ขณะที่นายจรัญอ้างว่า สลับสำวนตั้งแต่วันที่ 13 สิงหาคม 2551

นอกจากนี้ ถ้านายจรัญ มีสำวนค้างการพิจารณามากจริงก็สามารถที่จะจ่ายสำวนหรือโอนสำวนให้แก่ตุลาการในองค์คณะเดียวกันได้ตั้งแต่ต้น แต่ทำไม่รับเป็นเจ้าของสำวนเอง

7. รายงานงานตรวจสอบข้อเท็จจริง ที่คณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงที่มีนายวิชัย ชื่นชมพูนุท รองประธานศาลปกครองสูงสุดประธานซึ่งก.ศป.เป็นผู้แต่งตั้ง(อ้างอิง ระเบียบวาระการประชุม ก.ศป.ครั้งที่ 131-4/2554 วันที่ 20 เมษายน 2554)และได้ส่งรายงานดังกล่าวต่อ ป.ป.ช. อ้างว่า หลังจากที่นายอักษราทรได้จ่ายสำวนคดีให้แก่องค์คณะที่ 2 นายจรัญไม่เคยประชุมหรือหารือกับองค์คณะเลย ซึ่งขัดแย้งกับบันทึกของนายชาญชัยและนายจรัญอย่างสิ้นเชิง

แม้ต่อมา ป.ป.ช. ได้สอบถามเพิ่มเติมเกี่ยวกับ (ร่าง)คำสั่งศาลปกครองสูงสุดฉบับนายจรัญและนายชาญชัย คณะกรรมการชุดดังกล่าว ยังอ้างว่า เป็นเอกสาร “นอกสำวน” ไม่มีในรายงานกระบวนการพิจารณาขององค์คณะที่ 2

การเปลี่ยนองค์คณะไม่ชอบด้วยกฎหมายแทรกแซงอำนาจตุลาการ

จากข้อเท็จจริงข้างต้น พอจะวินิจฉัยได้ว่า การเปลี่ยนองค์คณะในคดีดังกล่าวเป็นไปตามบทบัญญัติ และเจตนาของกฎหมายหรือระเบียบที่ประชุมใหญ่ศาลปกครองสูงสุดหรือไม่

หากมีการการเปลี่ยนองค์คณะโดยมีชอบด้วยหลักการในรัฐธรรมนูญที่กำหนดให้การพิจารณา คดีของศาลต้องเป็นไปโดยยุติธรรม เป็นไปตามกฎหมายและยังกระทบต่อหลักความเป็นอิสระของผู้พิพากษาตุลาการในการพิจารณาพิพากษาคดีด้วย (รัฐธรรมนูญ มาตรา 197)

เพราะหากปล่อยให้มีการจ่าย – โอนจำนวนและเปลี่ยนองค์คณะในการพิจารณาคดีได้ตาม อำเภอใจย่อมทำให้ผู้มีอำนาจในแต่ละศาลสามารถแทรกแซงการพิจารณาคดีได้โดยง่าย

ดังนั้นใน มาตรา 56 แห่ง พ.ร.บ.จัดตั้งศาลปกครองฯ ได้วางหลักเกณฑ์ในการจ่ายจำนวนและการโอนจำนวน ดังนี้

เมื่อมีการฟ้องคดีต่อศาลปกครองใด การจ่ายจำนวนคดีในศาลปกครองนั้นให้ประธานศาล ปกครองสูงสุดหรืออธิบดีศาลปกครองซึ่งตั้งปฎิบัติตามหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

(1) ในกรณีที่มีการจัดองค์คณะที่มีความเชี่ยวชาญในประเภทคดีด้านใดด้านหนึ่งเป็นการ เนพาะ ต้องจ่ายจำนวนคดีให้ตรงกับความเชี่ยวชาญขององค์คณะที่จัดไว้

(2) ในกรณีที่มีการแบ่งพื้นที่รับผิดชอบคดีขององค์คณะ ต้องจ่ายจำนวนคดีที่มีมูลค่าเกิดขึ้นใน พื้นที่ให้แก่องค์คณะที่จัดไว้

(3) ในกรณีที่ไม่มีการจัดองค์คณะตาม (1) หรือ (2) หรือมีการจัดไว้ลักษณะเดียวกันหลายองค์ คณะ หรือองค์คณะที่รับผิดชอบคดีดังกล่าวมีคดีค้างการพิจารณาอยู่เป็นจำนวนมากซึ่งหาก จ่ายจำนวนคดีให้แก่องค์คณะนั้นจะทำให้คดีล่าช้าหรือกระทบกระทื่นต่อความยุติธรรม ให้ จ่ายจำนวนคดีโดยใช้วิธีการใดที่ไม่อาจคาดหมายได้ล่วงหน้าว่าจะจ่ายจำนวนคดีให้แก่องค์ คณะได้

เมื่อได้มอบจำนวนคดีให้แก่ตุลาการเจ้าของจำนวนคนใดแล้ว หรือได้จ่ายจำนวนคดีให้แก่องค์ คณะได้แล้ว ห้ามมิให้มีการเรียกคืนจำนวนคดีหรือโอนจำนวนคดี เว้นแต่กรณีดังต่อไปนี้

(1) เมื่อมีการโอนคดีตามที่ระบุของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุดกำหนด

(2) เมื่อมีการคัดค้านตุลาการเจ้าของสำนวนสำหรับกรณีเรียกคืนสำนวน หรือตุลาการศาลปกครองในองค์คณะพิจารณาพิพากษานั้นถูกคัดค้าน หรือไม่ครบองค์คณะสำหรับกรณีโอนสำนวน

(3) เมื่อตุลาการเจ้าของสำนวนหรือองค์คณะพิจารณาพิพากษามีคดีค้างการพิจารณาอยู่เป็นจำนวนมากซึ่งจะทำให้การพิจารณาคดีล่าช้า และตุลาการเจ้าของสำนวนหรือองค์คณะพิจารณาพิพากษาขอสละสำนวนคดีที่ตนรับผิดชอบอยู่

สำหรับกรณีที่เกิดขึ้น นายจรัญ หัตถกรรมได้ทำบันทึกส่งคืนสำนวนให้แก่นายอักษราทร จุฬารัตน โดยอ้างว่า มีคดีค้างพิจารณาเป็นจำนวนมาก อาจทำให้การพิจารณาล่าช้า ซึ่งเป็นไปตาม พ.ร.บ.จัดตั้งศาลปกครอง มาตรา 56 วรรคสาม (3)ซึ่งข้ออ้างดังกล่าวขัดแย้งกับเอกสารหลักฐานโดยเฉพาะบันทึกของนายชาญชัย แสงศักดิ์ และนายจรัญ หัตถกรรม เอง

แต่น่าแปลกแทนที่ผู้บริหารของศาลปกครองน่าจะทำเรื่องนี้กระจ่างเพื่อสร้างหลักประกันความเป็นอิสระและความยุติธรรมในการพิจารณาพิพากษาคดีเพื่อดำรงความศรัทธาของประชาชนต่อศาลปกครอง แต่ดูเหมือนว่า กลับมีความพยายามอย่างมากในการปิดข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้น เห็นได้จากรายงานการตรวจสอบที่ส่งให้แก่คณะกรรมการ ป.ป.ช.ไม่มีการอ้างถึงบันทึกของนายชาญชัย แสงศักดิ์ และนายจรัญ หัตถกรรมที่ซึ่งให้เห็นว่า มีการประชุมปรึกษาหารือคดีปราสาทพระวิหารขององค์คณะที่ 2 จนทราบผลของคดีแล้ว ก่อนจะมีการสละสำนวน

ดังนั้น ผลการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช.จะเป็นตัวพิสูจน์ว่า ความยุติธรรมยังมีอยู่จริงในการพิจารณาพิพากษาคดีของศาลปกครองสูงสุดหรือไม่

บรรณานุกรม

1. ชิงปิดคดี "บิ๊ก" ศาลปกครอง ช่วยหรือทำลายกระบวนการยุติธรรม?, สำนักข่าวอิศรา (www.isranews.org)
 2. ป.ป.ช.มีมติให้สอบปากคำ 3 ตุลาการคดีเปลี่ยนองค์คณะศาลอค.สูงสุดกรณีปราสาทพระวิหาร, สำนักข่าวอิศรา
 3. หลังดองคดีเปลี่ยนองค์คณะเข้าพระวิหารนานกว่าปี ป.ป.ช.เพิ่งมีมติสอบ 5 ตุลาการศาลสูง, สำนักข่าวอิศรา
 4. มติประหาด ป.ป.ช.กรณีเปลี่ยนองค์คณะศาลอค.สูงสุดคดีพระวิหาร, สำนักข่าวอิศรา
 5. เปิดบันทึก "ลับ" ตุลาการนำด "บิ๊ก" ศาล ปค. เปลี่ยนองค์คณะคดีพระวิหาร?, สำนักข่าวอิศรา
-

*บทความนี้เป็นส่วนหนึ่งในการศึกษาของหลักสูตร หลักนิติธรรมเพื่อประชาชน (รป.) รุ่นที่ 2